

før vi kaster os ud i at støtte lovforslag som dette, må vi dog først overbevises om, at loven er tidssvarende på en måde, som man kan stå inde for.

Lovforslaget tilsigter at sikre et fortsat højt beskyttelsesniveau i forhold til den enkelte borger. Samtidig vil man danne en ramme for en hensigtsmæssig udnyttelse af de stadig større muligheder for at gøre personoplysninger til genstand for elektronisk behandling og fjerne hindringer for udveksling af personoplysninger inden for Fællesskabets område. Så kan man jo altid diskutere, om det virkelig kan lade sig gøre at sikre et højt beskyttelsesniveau, samtidig med at man udvider udfoldelsesmulighederne for behandling af personoplysninger.

Nærlæser man forslaget, ser man, at der foreligger en række præciseringer i forhold til den nugældende lovgivning. CD finder det positivt, at der i loven indsættes nogle klare afgrænsninger og definitioner. Det er ligeledes positivt, at forslaget i modsætning til den gældende lovgivning også omfatter manuelle registre med personoplysninger.

Ser man derimod nærmere på indholdet af bl.a. de nævnte afgrænsninger, lægger man imidlertid mærke til, at det alment kendte begreb »følsomme oplysninger« ikke længere kan opretholdes. Nu sondres der mellem almindelige personoplysninger og særlige kategorier af personoplysninger. Benævnelsen af kategorierne kan vel være ligegyldig, men hvad værre er, så er indholdet ikke længere det samme.

Forslaget indeholder også et opgør med helige køer som eksempelvis privates behandling af oplysninger om personnumre. Det kan godt være, at personnumre ikke i sig selv er en følsom oplysning, men der er til gengæld knyttet mange følelser til personnummeret. En tv-udsendelse for nylig viste ret tydeligt, hvad man kan udrette, bare man har kendskab til personnumre og en pæn portion frækhed.

Selv om der ifølge lovforslaget langt hen ad vejen skal meddeles samtykke til privates behandling af oplysninger, skal der ikke megen fantasi til at forestille sig, at man ofte for overhovedet at kunne indgå som en part i anden sammenhæng vil være tvunget til at give det samtykke. Så vidt jeg har erfaret, er Danmark imidlertid i henhold til direktivet frit stillet med hensyn til at bestemme, under hvilke betingelser behandling af personnumre kan finde sted, og i CD ser vi derfor ingen grund til, at de ek-

sisterende regler med hensyn til personnumre skal lempes.

Uanset at lovforslaget tilsigter at yde en bred og effektiv beskyttelse, er det samtidig et faktum, at der bliver et større spillerum for behandling af disse personoplysninger i form af videregivelse og samkøring.

Efter CD's opfattelse vil en øget distribution af personoplysninger uanset de gode intentioner medføre en større risiko for misbrug; der er ingen grund til at foregøgle sig noget andet i den retning. Man forbedrer udnyttelsen af teknologien i retning af øgede muligheder for at behandle disse personoplysninger, hvor man også træder frem og erklærer, at man er parat til at betale dette med, at sikkerheden reelt bliver forringet.

Der er alt i alt tale om særdeles kompliceret lovgivning, som andre ordførere har været inde på, og som kræver et grundigt udvalgsarbejde. Der er positive ting i forslaget, men der er også elementer, der kan have vidtrækkende konsekvenser, og det er vi parate til at se på i CD.

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom flere andre ordførere bliver jeg også nødt til med det samme at sige, at det her jo er komplicerede sager, og det er hverken sjusk eller hastværk, der gør, at vi nu står med forslaget for anden eller tredje gang og skal behandle det igen.

Men der er utrolig mange abstrakte begreber i dette lovforslag, og det, som vi hører, når vi tager rundt på møderne i landet og diskuterer det med forskellige grupper, er utrolig mange myter, vi skal prøve at aflive, og det er vi ikke altid væbnede med værktøjer til, når vi står med lovtæksten her.

Der er meget få konkrete eksempler på, hvad denne her lov vil komme til at betyde. Og det er præcis det, vi bliver stillet over for, når vi er ude i diskussionerne, det er konkrete spørgsmål såsom: Kan EU nu få at vide, hvad for nogle bøger jeg låner på biblioteket? Kan sundhedsmyndighederne i Italien få at vide, at jeg havde en rygoperation i 1974 på Århus Kommunehospital? osv. osv. En masse konkrete spørgsmål, som vi politikere er fuldstændig ude af stand til at besvare.

Derfor håber jeg, at vi i løbet af udvalgsbehandlingen af det her lovforslag kan få nogle konkrete eksempler på, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre, og så må vi stille alle de banale spørgsmål, som pla-